ב"ה | גיליון **731**
ערב שבת קודש
פרשת **בשלח** תשפ"ה

י-ם	16:41	17:57
ת"א	17:00	18:00
חיפה	16:50	17:55
ב"ש	17:02	17:58

אוצר הנפש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי **הרב יצחק גינזבורג** שליט"א

אוצר הפרשה

טוב השנים הטובות

על "ויהי בשלח פרעה" שואל אור החיים "למה אמר לשון צער ['ויהי'] במקום גילה ורנן? עוד למה בינה הענין בפרעה, ולא באדון כל המעשים, כי הוא המוציא אותנו מארץ מצרים?" ומסביר כי הא בהא תליא: **העובדה שהיציאה היתה בפקודת-הסכמת פרעה – ולא בעל כרחו לחלוטין – גרמה לו לרדוף את ישראל ולצערם ובסופו של דבר לטבוע בים ולגרום לה' צער על אבדן בריותיו ("מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה")**. רבי יעקב אביחצירא מוסיף כי הצער הוא לפרעה בצאת חיותו – נשמות ישראל – מתוכו.

אם כן, לפי סדר הזמנים, יש כאן שלשה ממדי צער של **עולמות-נשמות-אלקות** (בנגד הבנעה-הבדלה-המתקה): צער **העולמות** (פרעה) בהכנעתם לשחרר את ישראל ולאבד את חיותם; צער **נשמות** ישראל הנרדפות, תוך כדי ההבדלה ממצרים; וצער **האלקות** על טביעת מצרים, תוך כדי המתקה של גילוי אלקות בקרי"ס, שירת הים וביזת מצרים.

מוסיף האוה"ח כי הצער היה מחמת שילוח פרעה את "העם", שהם הערב-רב, יחד עם "בני ישראל" – דבר שגרם לצער מידי ("ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא", בשל הערב-רב שהצטרף מקרוב לעם ישראל והוא קרוב להרשיע ולשוב מצרימה) ולצער עתידי (כאשר גרם "העם" לכל חטאי ישראל במדבר), בבחינת 'מל-מל' הנוספים על הצער היסודי מהשילוח על ידי פרעה שבבחינת 'חש'.

אכן, עם כל הצער, יש כאן נשיאת הפכים עם שמחה, גילת ורנן – לצד הצער על איבוד הנבראים יש שעשוע של "יושב בשמים ישחק" על מפלת הרשעים, וממילא "מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה" גם למעליותא (שירת המלאכים אינה רצויה, אך שירת נשמות ישראל הקשורות לעצם האלקות רצויה).

(אור לה' שבט תש"פ)

אוצר הסיפור

גם אתה מאמין

הסיפור הזה הוא מראשית נשיאות **הרבי הריי"צ (בעל ההילולא של י שבט). אלה היו הימים של מלחמת הקומוניזם – שהתבסס על כפירה מוחלטת – בנגד היהדות. בסיפור כאן החוקר הוא כנראה אחד, שלמד תורה והתקלקל, והוא מתפאר שאף שהוא יודע הכל על יהדות וחסידות הוא כופר גמור: אחרי חג הפסח תרפ"א, כאשר התחילו הצרות ממלשינות ה"יבסקציה", גזרו על כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ לבוא לחוקר של ג.פ.או.**

החוקר התחיל בוויכוחים, כאילו הוא יודע דבר בעניני אמונה ויהדות, והתהלל שאין לו שום אמונה ח"ו.

מכיון שאנשים אמרו לך, ואתה מאמין לדבריהם. הרי שגם אתה מאמין.

ויאמר לו כ"ק אדמו"ר, שאינו אומר אמת [אתה שקרן!], שגם הוא מאמין. ויאמר לו כ"ק: מאין אתה נולדת? [שלשה שותפים באדם, הקב"ה אביו ואמו. מה יענה מי שמוציא את האמונה בקב"ה?] ויאמר החוקר: מאבא ואמא.

ויאמר לו כ"ק: האם ראית בעיניך שנולדת מאב ואם? [הרי היית שם – אתה זוכר בעצמך שנולדת מאב ואם?] אפשר שנולדת מאבן?

ויאמר לו עוד כ"ק: אתה יודע, מכיון שאנשים אמרו לך, ואתה מאמין לדבריהם. הרי שגם אתה מאמין.

האמונה היא גם הכח הראשון בנפש וגם הכח האחרון – "אני ראשון ואני אחרון"– היא מתבטאת גם באמונה וגם במלכות. יש מלכות דקדושה ולעומתה יש מלכות הרשעה, איתה יש לנו מלחמה. מהי מלכות הרשעה? הכפירה. הרבי הריי"צ אומר לו שגם הוא, המתיימר לייצג את מלכות הרשעה, מאמין – כל מלכות היא אמונה, השאלה היא במה מאמינים. החוקר מאמין למה שאנשים אומרים. איך אומרים זאת היום? להאמין לתקשורת. בן אדם פותח עיתון או רדיו, או אמצעי תקשורת אחר, ושומע שם הרבה דברים. אין לו חוש הבחנה להבחין בין חדשות אמתיות לבין שקרים, והוא מאמין לכל מה שהוא שומע שם. זהו פגם המלכות.

השאלה במי נותנים אמון. יש סיפור על צדיק שגם אמר למישהו שצריך להאמין בו. אל הלל הזקן בא אדם על מנת להתגייר ואמר לו שבתורה שבכתב הוא מאמין, אבל בתורה שבעל פה הוא לא מאמין – לכן הוא מבקש שהלל יגייר אותו וילמד אותו רק תורה שבכתב. הלל

המשך בעמוד הבא

יו"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר התבונה

התקשרות לצדיק – התקשרות לה' ולרבי (חלק א')

מהי העבודה המיוחדת של חדש שבט? אם האות של שבט היא **צ**, הרומזת לצדיק, זהו חדש מיוחד של התקשרות לצדיק. מהו היום המיוחד בחב"ד בחדש שבט? י' שבט, שהוא יום ההסתלקות של הרבי הקודם, הרבי הריי"צ, ויום קבלת הנשיאות של הרבי – היום הכי חשוב של חיזוק ההתקשרות.

אצל חסיד ברור שהתקשרות לצדיק היא ההתקשרות לרבי. בסוף כולם יהיו חסידים, אבל בינתים יש בעם ישראל מי שעוד לא זכה לאור החסידות... מה הוא חושב כשמדברים על עבודה של התקשרות לצדיק? לאיזה צדיק הוא רוצה להתקשר? גם הקב"ה נקרא צדיק – אנחנו אומרים שלש פעמים ביום "צדיק הוי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", לפי הפסוק הזה ה' הוא גם הצדיק וגם החסיד... יש עוד פסוקים – כתוב על ה' "צדיק הוי' צדקות אהב ישר יחזו פנימו" וגם "אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא". לכן, בלשון חז"ל הקב"ה נקרא "צדיקו של עולם".

עיקר ההתקשרות הפנימית הוא אהבת ה'

אצל מי שאינו חסיד ההתקשרות לצדיק היא פשוט התקשרות לה'. כמובן, גם אצל חסיד יש את ההתקשרות לה', ובשמדברים על התקשרות לצדיק ההתקשרות הזו נמצאת ברקע – "ויאמינו בהוי' ובמשה עבדו".

מהי התקשרות לצדיק? ידוע מה שכתוב בלוח "היום יום" שההתקשרות אל הצדיק היא בלימוד התורה שלו, בקיום ההוראות שלו וגם בהתחברות עם שאר החסידים שלו. בכל זאת, יחסית, כל הדברים האלה הם הפן החיצוני של ההתקשרות. יש כמה מאמרים של הרבי הריי"צ, בעל ההילולא של י' שבט, בהם הוא מסביר יפה ש**רוח החיים הפנימית של ההתקשרות היא פשוט האהבה העזה בין הרבי והחסידים**.

באותו אופן, כשמדברים על התקשרות ל"צדיק הוי'", יש את לימוד התורה שלו וקיום המצוות שלו, וגם היסוד של אהבת ישראל והחיבור לכל יראי ה', "חבר אני לכל אשר יראוך", אבל אלה הממדים החיצוניים יחסית של ההתקשרות – כאשר עיקר ההתקשרות הפנימית הוא אהבת ה', כמו שכתוב בתניא בפירוש שהמניע הפנימי לקיום כל מצוות-עשה הוא אהבת ה'.

אוצר הרמז

סוד השירה – עיקר ההמתקה של המציאות

כתוב ש"אין המלאכים אומרים שירה עד שישראל אומרים שירה" – אין למלאכים רשות לשיר לה' לפני שישראל אומרים שירה. כלומר, המלאכים צריכים להיות בבחינת "חש" עד שישראל יאמרו שירה ורק אז הם יכולים לדבר, "מל". לכן המלה "חשמל", המלה הכי סודית שיש בתנ"ך, היא סוג של מלאכים שחשים עד שהם מדברים. סוד החשמל, הסוד של העלם וגילוי – קודם העלם, "ברישא חשוכא", **"חש" אותיות חשך, ואז גילוי, "מל" לשון מול, התגלות מולי – הוא הסוד הכי עמוק גם בחסידות. כשמוסיפים עוד בחינה של מל, חש-מל-מל, זהו סוד הבנעה-הבדלה-המתקה, יסוד היסודות של כל תורת הבעל שם טוב. ה"מל" בסוף הוא המתקה. עיקר ה"מל" הכי ממתיק, ממתיק את כל היפך הטוב שיש במציאות, הוא השירה – סוד השירה, "אז ישיר".**

(מוצאי י' שבט תשפ"ג)

אוצר קצר

"מאמינים בני מאמינים"

ראשית כל יש להדגיש שכל ישראל הנם "מאמינים בני מאמינים", רק שיש מי שלעת עתה האמונה נעלמת אצלו, משום היותו-היותנו בעלמא דשקרא, עולם שמשקר לנו, לחושים הגשמיים שלנו, וכתוצאה מכך אנחנו משקרים לעצמנו ומכחישים שאנחנו מאמינים. כאשר הקשר לעם ישראל מתגבר (כמו ההזדהות של כל העם עם משפחות החטופים) אזי כל המחיצות נופלות ומתגלה עצמנו האמיתי, סוד האמונה שבנו.

(מתוך "נפלאות" פר' בא פה)

אוצר הפתגם

כל יהודי בעולם הוא נס מהלך. עם ישראל שייך לנס, ואילו גוי הוא טבע – הוא משקף ומסמל את העולם, הוא חלק מהעולם ובמדה מסוימת הוא הפסגה של הטבע, האנושות, דומם-צומח-חי-מדבר.

מהדורה עיצוב: דענה אביחיל | 054-6580146